

ה"ת 28890/11/22 - קמיל אבו חלים נגד רשות הטבע והגנים הלאומיים

בית משפט השלום בקריות

ה"ת 28890-11-22 אבו חלים נ' רשות הטבע והגנים הלאומיים
תיק חיצוני:

בפני **כבוד השופטת סימי פלג קימלוב**
מבקש **קמיל אבו חלים**
נגד
משיבה **רשות הטבע והגנים הלאומיים**
החלטה
בקשה להחזרת תפוס

לפני בקשה להחזרת תפוס שהוגשה על ידי המבקש להשבת תפוסים: מעיל סופטשל שחור, נעליים, שתי מסיכות פנים שחורות, שני פנסי יד שחורים ופנס ראש אחד, סכין יפנית, מכשיר טלפון גלקסי, וכלבים. יצוין כי חלק מהפריטים הושבו למבקש בהסכמת המשיבה והדיון בפני התמקד בתפוסים הכלבים.

בבקשה טוען המבקש שביום 21.10.22 נעשתה תפיסה על ידי פקח מטעם המשיבה ובמעמד התפיסה נמסר למבקש טופס "אישור קבלה בדבר תפיסת תפוס" וכן צוין בטופס כי התפיסה נעשתה לפי סעיף 11 לחוק להגנת חיית בר, תשט"ו - 1955 (להלן: "חוק להגנת חיית בר"). המבקש פנה למשיבה לצורך שחרור התפוסים וזה הבטיח לטענת המבקש כי התפוסים יוחזרו בהקדם. עם זאת, מאז לא הוחזרו התפוסים. טוען המבקש כי התפוסים כוללים בין היתר שלושה כלבים שבבעלות המבקש וכי יש לשקול שיקולים נוספים שעניינם פגיעה בלתי מידתית בבעל החיים עצמו. לאור האמור עתר המבקש להשבת התפוסים.

המשיבה הגישה תגובתה ובה ביקשה לדחות את הבקשה לגופה. בתגובה טוענת המשיבה כי עסקין באירוע מיום 21.10.22 המצוי עדיין בחקירה. התפוסים כך נטען נתפסו על ידי פקחי המשיבה ביום 21.10.22 סמוך לשעה 01:00 במטעי המושב עבדון בשל חשד למעורבות המבקש וחשוד נוסף בציד שלא כדין של דורבנים. טוענת המשיבה שבניגוד לענת המבקש לפיה לא נחקר כלל, הרי שבסמוך לאירוע ביום 21.10.22 בשעה 05:47 נחקר המבקש בתחנת משטרת נהריה על ידי המשיבה. לאור התפתחות בחקירה תולדה של בדיקת התפוסים וקבלת חלק מהתוצרים זומן המבקש לחקירה נוספת. טוענת המשיבה כי מדובר באירוע שעל חלק מהתפוסים שנתפסו נמצאו סימנים החשודים ככתמי דם ואלו נשלחו לבדיקות מעבדה. מוסיפה וטוענת המשיבה שכבר ניתן לומר כי מחלק מהבדיקות שנערכו בתפוסים הביאו להתפתחות משמעותית בחקירה המחזקת את החשד נגד המבקש. באשר לכלבים שנתפסו הרי ששניים מתוכם שייכים למבקש וכלב נוסף נטען ששייך לחשוד נוסף. טוענת המשיבה שמחומר החקירה עולה שבאמצעות הכלבים בוצעה העבירה של ציד בלתי חוקי של דורבנים. ככזה אף עשוי לשמש כראיה מטעם המשיבה. המשך החזקת הכלבים כך נטען בידי המשיבה תבטיח כי המבקש יהיה מנוע מלעשות בהם שימוש לשם ביצוע עבירה וכן תאפשר את חילוטם בהמשך.

טענות הצדדים בדיון

המבקש חזר על האמור בבקשה וטען כי חלק מהתפוסים כבר הוחזר למבקש וכי המחלוקת בעיקר נותרה באשר לשני כלבים השייכים למבקש ומדובר בכלבים המסייעים לבנו של המבקש בשל טעמים רפואיים והציג מסמכים לעניין זה שכן מדובר על פי הטענה בכלבים טיפוליים.

המשיבה טענה כי יש לדחות את בקשת המבקש וטענה עוד כי בעתיד יוגש כתב אישום אך לא ידעה להשיב משך הזמן לסיום החקירה. ב"כ המשיבה הפנתה לחומר החקירה שהצטבר ממנו ניתן ללמוד בבירור לדבריה כי ישנן ראיות הקושרות את המבקש לביצוע העבירות וזאת באמצעות הכלבים. עוד טענה ב"כ המשיבה שהכלבים מוחזקים בתנאים טובים ובפיקוח.

לעיוני הוגש תיק החקירה לרבות סרטונים שהוגשו.

דיון והכרעה

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, עדויותיהם ויתר הראיות אשר הובאו לעיוני, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

אין מחלוקת כי המשיבה מחזיקה בכלבים כדון, סעיף 11 לחוק ההגנה על חיית הבר, מעניק לפקח את הסמכויות המוקנות לשוטרי בהתאם לסעיפים 32-42 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 - (להלן - הפסד"פ). סעיף 32 לפסד"פ קובע כי:

"(א) רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה."

עם זאת, בהתאם לסעיף 34 לפסד"פ, רשאי בית המשפט לקבוע מה ייעשה בחפץ, לרבות בפרק הזמן שבין תפיסתו לבין סיומו של המשפט. הליך זמני זה נועד ליתן מענה לתקופת הביניים ואין בו לקבוע זכויות בחפץ או להעיד על שייעשה בו באם יורשע המבקש (בש"פ 2013/13 מדינת ישראל נ' עווד גולן (16.10.13)).

באשר למטרת החזקת התפוסים, לאחר תפיסתם, אפנה בש"פ 5564/14 אהוד טננבאום נ' מדינת ישראל. בענייננו הרי שאני סבורה שהחזקת הכלב נחוצה גם לשם מניעת הישנות עבירות של ציד בלתי חוקי בעזרת הכלבים. עמו כן אפנה לבש"פ 4794/99 אבו חדרה ואח' נ' הרשות לשמירת הטבע והגנים (4.8.99).

לאחר ששמעתי טענות הצדדים, שוכנעתי כי תפיסתם והחזקתם של הכלבים ברשות המדינה, נועדה לתכלית ראויה. על בית המשפט לערוך את האיזון בין האינטרס הציבורי הגלום בהגנה על חיות הבר לבין הפגיעה בזכותו הקניינית של המבקש. שקלתי את בקשתו של המבקש ולא מצאתי להיעתר לה וזאת כיוון שאני סבורה שלא קיימת "חלופת תפיסה" הולמת שיש בכוחה להשיג את תכלית מטרת התפיסה.

לא זו אף זו, תקנה 6(ב) לתקנות להגנת חיית הבר, התשל"ו-1976 (להלן: "התקנות") אוסרת לשסות כלב בחיית בר לצורך ציד "זולת אם הוא בעל רשיון צייד או היתר צידה, המסתייע בכלב לאיתור חיית בר מהמינים: חוגלה, חזיר בר, דרבן, או לאיסוף שלל הצייד לאחר שנצוד כדון"

מתיק החקירה עולה כי הכלבים שימשו לא רק לאיתור הדורבנים אלא לכאורה גם לצורך שיסוי בחיית הבר דבר שיש בו כדי להוות לכאורה עבירה של התעללות בבעל חיים. אפנה לעניין זה לבג"ץ 9232/01 "נח" ההתאגדות הישראלית של הארגונים להגנת בעלי חיים נ' י"מ, פ"ד נז(6) 212, 252 (2003), בענין פיטום אווזים. עוד אפנה לבג"ץ 2971/15 **עמותת תנו לחיות לחיות נ' רשות הטבע והגנים** (3.10.2018). לאחר ששוכנעתי שמדובר בשיסוי כלבים בצייד לאיתור ואיסוף חיות בר הרי ששחרור הכלבים והחזרתם למבקש יקל על הישנות העבירות וימשיך את העבירות בניגוד לתקנות ולהוראות החוק. כמו כן לא שוכנעתי שיש אמצעי אחר שיש בו כדי פגיעה פחותה יותר בקניינו של המבקש ותכלית התפיסה היא לתכלית ראויה. לעניין זה אפנה גם לע"פ 2096/07 **מדינת ישראל - הרשות לשמירת הטבע והגנים הלאומיים נ' מוהדי גביש ואח'** בו נקבע, כי יש להורות על חילוטו של כלב בו נעשה שימוש למטרות ציד. כמו כן אני סבורה אני שיש בקיומן של ראיות לכאורה המצביעות על פוטנציאל חילוט כמתבקש לעניין זה אפנה ל בש"פ 3750/09 **אל הואשלה נ' מדינת ישראל** (02.06.09).

הרשות רשאית להחזיק בתפוס עד אשר יוגש לבית המשפט, בכפוף לכך שאם תוך שישה חודשים לא הוגש כתב אישום, יוחזר לאדם שמידיו נלקח, אם לא קבע בית המשפט אחרת (סעיף 35 לפסד"פ).

לפיכך, לאור הנימוקים המפורטים אני מורה על דחיית הבקשה. יחד עם זאת, היחידה החוקרת תאיץ את החקירה וזאת לצורך סיומה וגיבוש עמדתה בתיק זה באשר להגשת כתב האישום.

המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים. תיק החקירה מצוי בלשכתי ויועבר מחר למזכירות בית המשפט.

ניתנה היום, י"ט אדר תשפ"ג, 12 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.